

Ved at betragte de to første Rubriker vil man bemærke, at af Skibe med Kul er mere end dobbelt saamange forgaede i aaben Sø som ved Stranding, medens for alle andre Arter af Ladninger Strandingerne tage den største Part. Tabel 3 viser forøvrigt, at der ikke var nogen særdeles Forskjel mellem det hele Antal af Skibe, der forliste i Havene 1874, 1875 og 1877, medens Havet 1876 danner en Undtagelse, idet Antallet af Forlis var 60 pCt. større end Gjennemsnittet af de 3 andre Aar. Dette skyldes det større Antal af tabte Kullskibe, det var næsten 4 Gange saa stort som efter Gjennemsnittet af de tre andre Aar og er derfor gjort til Gjenstand for en nærmere Betragtning nedenfor. Tabet af Kornskibe og af ballastede Skibe var ogsaa noget større, men af aabne Skibe henholdsvis mindre.

Tabel 4, hvori Skibenes Alder er opgivet, viser, at mange gamle Skibe ere forliste. Antallet af Skibe under 20 Aar er 104 og over 20 Aar 114, medens Alderen af 3 ikke kendes. Man kan vel ikke af Alderen ligefrem slutte sig til Skibenes Sødygtighed, da det afhænger af, i hvilken Grad de ere reparerede og vedligeholdte, men der antydes dog ved Aldersforholdene en Anledning til at have noget Tilfyn med Skibenes Beskaffenhed. Sammenstiltes Alderen af Skibe, forliste i aaben Sø og ved Stranding, vil man finde:

Alder.	Under 10 Aar.	10 à 20 Aar.	20 à 30 Aar.	30 à 40 Aar.	Over 40 Aar.
Antal forliste i aaben Sø	27	19	26	17	8
— — ved Stranding	19	29	37	15	11

Det fremgaar deraf, at de Skibe, der ere forliste i aaben Sø, ikke kunne siges at være ældre end dem, der ere strandede, og det fremgaar ogsaa af Tabel 5, at Gjennemsnitsalderen af de strandede Skibe er noget større end af dem, der ere forliste i aaben Sø.

Der er i Kommissionens Betænkning hentydet til „det uforholdsmæssig store Antal af tilkjøbte, navnlig engelske Skibe, som i de senere Aar ere totalt forliste“. For at oplyse dette Forhold, saavidt det foreliggende Lidsrum angaar, er Tabel 5 udarbejdet. Denne er ordnet efter Landene, hvor Skibene ere byggede, og Antal og Gjennemsnitsalder af de forliste Skibe er anført for hver Art af Bygningsmateriale. Dersom man fæster Opmærksomheden paa den sidste Afdeling af Tabellen, der indeholder samtlige forliste Skibe for de fire Aar, og navnlig paa Skibe af Eg, saa vil man finde, at Gjennemsnitsalderen af de Skibe, der ere byggede af Eg, har paa den Tid, Forliset fandt Sted, været betydelig højere for de fremmede end for de hjemmebyggede Skibe, og tager man Skibene af Eg og Fyr med i Betragtning, saa maa det indrømmes, at de Skibe, der ere byggede i England, stille sig meget ugunstig med Hensyn til Alder. Paa den anden Side er Antallet af disse forholdsvis saa ringe, at det ikke kan give Antallet af totalt forliste Skibe nogen betegnende Karakter.

Det er ovenfor omtalt, at et stort Antal af Skibe med Kulladninger forliste i aaben Sø i 1876. Til disse Forlis hentydes i Kommissionens Betænkning, og de nævnes ogsaa i flere af de modtagne Adresser. Det er derfor af Interesse at betegne disse Forlis, saavidt de foreliggende Oplysninger tilstede.

Disse Forlis fandt Sted i Nordsøen i December 1876, paa Rejse fra England til Danmark eller Østersøen. Det hele Antal var 30, hvoraf de 25 bleve borte, uden nærmere Efterretning og med et Tab af 164 Menneskeliv, medens de 5 sprang læt i Søen eller bleve forladte synkfærdige, saa at Besætningerne bleve bjergede. For 9 af Skibene er Ladningens Størrelse angivet, og denne tyder ikke paa Overlastning undtagen i eet Tilfælde. Det maa derved bemærkes, at den engelske Søfartslov af 1876, der paabyder Tilfyn med fremmede Skibes Lastning i britiske Havne, var traadt i Kraft den 1ste Oktober 1876, efter hvilken Dato det maa antages, at disse Skibe vare afgaaede. Heri ligger altsaa en Grund til at vente, at Overlastning ikke har fundet Sted, forsaavidt som det ved Lovens opretteelse Tilfyn har været virksomt.